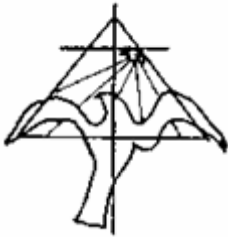

10
říjen
2009

Košířský farní list

Říjen

Který eucharistii ustanovil...

*Tento růženec darují čeští
biskupové papeži*

Poslední růžencové tajemství světa nás podněcuje, abychom v blízkosti Bohorodičky rozjímali o daru eucharistie. Je také jedním z mnoha užitečných způsobů, jak se připravovat na slavení mše svaté. Zamysleme se proto i v tomto kněžském roce nad některými skutečnostmi, které jsou v tomto slavení přítomny.

Velmi užitečný postřeh jednoho středověkého autora nám připomíná: „Kdo dobře rozlišuje, dobře učí.“

Kdyby církev nebyla vedena Duchem svatým, který ji jako nejlepší Učitel pomáhá rozlišovat, dávno by podlehla nejrůznějším věroučným i morálním omylům, jak to vidíme u mnohých autorů provádějících akrobacii s Božím slovem. Slovy antického myslitele je i zdravé přirozené myšlení „ohradou vinice“.

Platí to jistě i o výroku Krista Pána: „Vezměte a jezte z toho všichni“, při konsekraci obyčejného chleba v Tělo Kristovo nebo o výzvě k jeho přijetí v eucharistické svátosti: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život“ (Jan 6,53)

Těmi „všemi“ nejsou myšleni absolutně všichni bez ohledu na podmínky potřebné k přijetí svátostného Spasitele. Jde o všechny, kteří splní stanovené předpoklady. Jde o ty, kteří se ochotně a poctivě připraví na tak velikou a svatou chvíli.

Svatý Pavel rozlišuje mezi „hodným“ a „nehodným“ svatým přijímáním, když píše: „Kdo by tedy jedl chléb (Páně) nebo pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně. Proto musí člověk sám sebe zkoumat, a tak ať chléb jí a z kalicha pije. Kdo totiž jí a pije, a tělo (Páně) nerozlišuje (od obyčejného chleba), jí a pije si odsouzení“ (1 Kor 11,27-29). Nehodně by tedy přijímal ten, kdo si je vědom těžkého hříchu. Musí tedy nejprve přijmout svátost smíření.

Neměli bychom se však spokojit s tímto krajním vyostřením podmínek eucharistického přijímání. Přijímající Krista by měl stále prohlubovat své kající smýšlení. Jestliže se smíruje s Bohem jen jednou za rok nebo jednou za několik let, může být přesvědčen, že se nedopustil těžkého hříchu, ale jeho svědomí mohlo také otupět, ztvrdnout a zakrnět, takže si už mnohé věci není schopen uvědomovat. Pak upadá do určitého povrchního minimalismu eucharistického života. Eucharistická úcta slábne, svaté přijímání je mělké a často zvykové. Láska k Bohu i k lidem ochladne. Je proto třeba oživit blahoslavenství „hladovějících a žíznících po spravedlnosti“. (Mt 5,6)

Velmi blahodárné je také prohlubování kajícího života i mimo nebo souběžně se svátostí smíření. To se praktikuje zvláštními smírnými úkony jako je například modlitba Otče náš, když do ní vložíme kající úmysl nebo kající postoj v touze po smíření s Bohem při četbě evangelia, hlubší prožívání kajících prvků při mši sv. (úkon kajivosti na začátku mše, „Pane nejsem hoden...“ před svatým přijímáním) nebo skutky křesťanské lásky vykonané se smírným úmyslem a s prosbou o odpuštění našich vin.

Kromě těchto podstatných a vnitřních postojů nelze podcenit ani vnější stránku přijímajícího, která podporuje a umocňuje hloubku a kvalitu vnitřního prožívání. K přijetí této svátosti mají věřící zachovávat půst předepsaný v jejich církvi. (CIC, kán. 919) Také tělesný postoj (chování, šaty) má vyjadřovat úctu, slavnostní ráz a radost této chvíle, v níž se Kristus stává naším hostem.

Pokud jsme pozváni na nějakou hostinu, bylo by divné, kdybychom tam odmítali účast na společném jídle a pití. Můžeme to vztáhnout i na velikonoční eucharistickou hostinu. I zde odpovídá samotnému významu eucharistie, když věřící přijímají pokaždé, kdykoliv jsou na mši svaté, mají-li ovšem požadované předpoklady pro hodné svaté přijímání. Církev vřele doporučuje věřícím, aby přijímali eucharistii v neděli a ve sváteční dny nebo ještě častěji, ano i každý den. /KKC 1388-1389/ Tak se naplňuje touha věřícího srdce vyjádřená v modlitbě Otče náš: „chléb náš vezdejší dej nám dnes“. Chce denně čerpat sílu z nejvzácnějšího pokrmu, kterým je pro nás Pán darovaný v eucharistii.

V dějinách se vytvořil zbytečný problém ve sporu o přijímání pod jednou či pod obojí způsobou. Církev odsoudila utrakvistický blud zdůrazňující nezbytnost přijímání pod obojí k platnosti tohoto úkonu. Věříme, že Kristus je svátostně přítomen pod každou způsobou i v její nepatrné části, a tak přijímání jen pod jednou způsobou chleba dovoluje přijmout celé ovoce eucharistické milosti. Z pastoračních důvodů se v latinském obřadu tento způsob přijímání právoplatně ustálil jako nejběžnější. Nicméně „plněji je vyjádřeno svátostné znamení při svatém přijímání, když se podává pod obojí způsobou, neboť v této formě dokonaleji vyniká znamení eucharistické hostiny“. (Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 240.) To je obvyklá forma přijímání ve východních obřadech. V našem západním obřadu se doporučuje tato forma při slavnostnějším slavení eucharistie např. ve mších spojených s udělováním jiných svátostí nebo při různých slavnostech liturgického roku.

Nikdy nedokážeme dostatečně projevit svou vděčnost za tak nesmírný dar, kterým je pro každého z nás svátostný Spasitel. Snažme se však v tomto postoji stále růst.

Prosme o pomoc Pannu Marii, Královnu posvátného růžence, aby nás v této snaze podpořila svou přímluvou a ochranou.

P.L.

Liturgický kalendář

říjen 2009

- 1. čtvrtek** **Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve**
- 2. pátek** **Památka svatých andělů strážných , první pátek v měsíci**
- 4. NEDĚLE** **27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
- 6. úterý** **Sv. Bruna, kněze**

7.	středa	Památka Panny Marie Růžencové
9.	pátek	Sv. Dionýsia, biskupa, a druhů, mučedníků
11.	NEDĚLE	28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
12.	pondělí	Sv. Radima, biskupa
14.	středa	Sv. Kalista I., papeže a mučedníka
15.	čtvrtek	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
16.	pátek	Sv. Hedviky
17.	sobota	Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18.	NEDĚLE	29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
19.	pondělí	Sv. Jana de Brébeuf a Izáka Joguese, kněží a druhů, mučedníků
23.	pátek	Sv. Jana Kapistránského, kněze
24.	sobota	Sv. Antonína Marie Klareta, biskupa
25.	NEDĚLE	Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
28.	středa	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
31.	sobota	Sv. Wolfganga, biskupa

Oznámení

Růženec

Po celý měsíc říjen se modlíme tajemství posvátného růžence přede mší svatou. Můžeme se také více věnovat této modlitbě i v rodině a soukromě s prosbou o růst křesťanského života v naší zemi. V tomto roce kněží také prosme za kněžská povolání.

Slavnost posvěcení kostela nejsvětější Trojice

Výročí posvěcení košířského farního kostela Nejsvětější Trojice budeme slavit poslední říjnovou nedělí 25. 10 2009. Po mši sv. jsou všichni účastníci zváni na malé občerstvení, které bude letos také ve znamení radosti nad dokončením náročného systému na odvlhčení kostela.

Katecheze

Pravidelné biblické katecheze a setkávání v domečku u kostela Nejsvětější Trojice a ve farním sále u sv. Jana Nep. budou pokračovat během měsíce listopadu.

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů dne 12. září 2009

Přítomni: P. Lohelius, Stanislav Dobeš, Jan Nekula, Stanislav Hojek, Jan, Havel, Vít Bobysud, Václav Dráb, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostela Nejsv. Trojice
2. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
3. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostela Nejsv. Trojic

Práce na kostele Nejsv. Trojice

Vít Bobysud poreferoval o průběhu dokončených prací, souvisejících s odvodněním budov. Nakonec se díky štedrosti farníků podařilo realizovat všechny etapy, včetně S2, která měla být původně kvůli nedostatku financí odložena. Podařilo se také zajistit povrchovou úpravu dvora a zpevnění svahu u Plzeňské ulice pomocí betonové zatravnovací dlažby. Technická správa komunikací Prahy 5 opravila spád chodníku v Plzeňské ulici tak, aby srážková voda odtékala do kanalizace a nikoli na pozemek kostela; kvalitu výsledku zkontroluje náš odborník – geodet. Ohledně grantů, jež jsme obdrželi, zbývá ještě dokončit některé úřední úkony.

V budoucnu bude třeba ještě uskutečnit opravu vyzdívek u kanalizačních šachet.

Výhled prací u Nejsv. Trojice v příštím roce:

V roce 2010 bude třeba u kostela Nejsvětější Trojice vyspravit drobné závady.

Je nutno vyspádovat schod před hlavním vchodem chrámu (směrem ze hřbitova), neboť zatékající srážková voda poškozuje přiléhající část dveří. Stávající cihlový stupeň bude nahrazen betonovým, spodek veřejí bude pak opraven.

Jako další ochranné opatření před zatékáním vody z chodníku v Plzeňské ulici do areálu kostela bude navýšena přiléhající plotová zídka, která se nyní opravou chodníku oproti jeho povrchu snížila.

Domeček

V okapovém žlabu zůstává voda a v jednom spoji prosakuje a skapává k základům – z toho vyplývá, že žlab má chybný spád, který brání odtoku vody. Proto bude žlab znovu vyspádován.

Sponzorským darem bude obnovena podlahová krytina ve společenské místnosti „domečku“. Při té příležitosti budou odstraněna stará nepoužívaná akumulární kamna.

2. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Na příští rok je naplánována výměna posledních dvou původních litinových dešťových svodů nad oratoří s varhanami, přičemž ten za varhanami je porušen a voda z něj zatéká do zdiva. Litinové roury budou vyměněny jako v předchozích případech za plastové, opatřené elektrickým vyhříváním. Na získání potřebných financí pro tento účel bude zaměřena vánoční sbírka.

3. Farní život a obecná rozprava

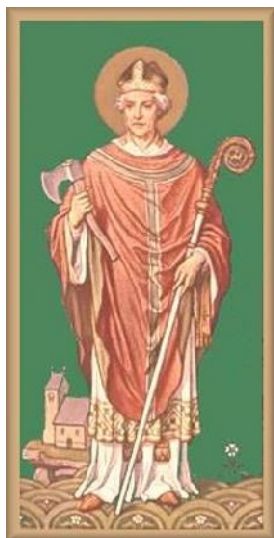
Další schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů je naplánována na pátek 9. října.

Zapsal Ondřej Vaněček

Sv. Wolfgang, biskup – památka 31.října

Křesťanství zapustilo kořeny u našich západních sousedů o hodně dříve než u nás. Již v 8. století vybudoval sv. Bonifác v Německu pevnou církevní organizaci, která se opírala o nově založená biskupství. Z biskupství v Řezně (Regensburg) a v Pasově tehdy vycházela misijní činnost do Čech, na Moravu a do Uher. O tom ale písemné zprávy mlčí. Známa je jen stručná zmínka ve fuldských análech o křtu čtrnácti českých velmožů v r. 845, pravděpodobně v Řezně.

Velkým zdrojem duchovního života a vzdělanosti byly benediktinské kláštery. V jižním Německu to, kromě dále zmíněných, byly Sankt Gallen (v dnešním Švýcarsku), Hirsau, Niederaltaich, Andechs aj.

Z tohoto prostředí pocházel sv. Wolfgang, světec 10. století. Rok a místo jeho narození je nejisté. Narodil se pravděpodobně r. 924 v Pfullingen (v oblasti Stuttgartu) v jižním Německu ve šlechtické rodině. Již jako sedmiletý byl poslán do školy v klášteře Reichenau na ostrově v Bodamském jezeře. Tam uzavřel přátelství s Heinrichem babenberským, příbuzným würzburgského biskupa. S ním později odešel do würzburgské školy, kde působil vynikající učenec Štěpán z Novary. Když byl Heinrich r. 956 ustanoven arcibiskupem v Trevíru, odešel s ním, stal se učitelem katedrální školy a působil při reformě diecéze. Tam také poznal klášter sv. Maximina, který byl střediskem klášterní reformy. To upevnilo Wolfgangovy sklony k mnišskému a asketickému způsobu života.

Po Heinrichově smrti (r. 964) vstoupil Wolfgang do benediktinského řádu v opatství Einsiedeln (v dnešním Švýcarsku) a biskup sv. Ulrich z Augsburgu ho tam vysvětil na kněze v r. 968. Také tam pak působil jako učitel v klášterní škole.

V r. 971 odešel – snad na Ulrichův popud - na misie k Maďarům. (Maďaři se po prohrané bitvě na Lechfeldu (955) usadili v bývalé Panonii a tím skončily jejich nájezdy na Evropu.) Brzy byl však povolán zpět a na návrh Pilgrima, pasovského biskupa, jmenován o vánocích roku 972 řezenským biskupem. Tato diecéze tehdy zahrnovala i území Čech. Již 23. března roku 973 dal jako moudrý pastýř velkorysý souhlas se zřízením nové diecéze v Praze, tedy s vyčleněním části území vlastní diecéze. Své kapitule, která s jeho rozhodnutím nesouhlasila, tehdy vzkázal: „Vidíme na půdě oné země skrytou vzácnou perlu, kterou nemůžeme získat, neobětujeme-li své poklady. Proto slyšte: rád obětuji sebe sama i vše, co mi patří, aby tam církev zesílila a dům Páně zapustil pevné kořeny.“ (Tento citát je ze životopisu sv. Wolfganga, který v 11. století sepsal Otloh, mnich kláštera sv. Emmerama v Řezně.)

Sv. Wolfgang působil v Řezně velmi horlivě. Byl učitelem pozdějšího císaře Jindřicha II. (svatého) a pozdějších arcibiskupů v Trevíru a v Magdeburgu, Poppa a Tagina. V diecézi upevňoval disciplínu a podporoval reformu klášterního života.

Na sklonku svého života zatoužil odejít do samoty, proto se uchýlil do poustevny v Salcbursku, dnešní sv. Wolfgang u jezera. Byl však objeven a navrátil se do Řezna. Při pastorační cestě v Podunají zemřel 31. října 994 ve vesnici Puppung nedaleko Lince.

Jeho tělo bylo odvezeno do Řezna a tam byl slavnostně pohřben v kostele sv. Emmerama. Papež Lev IX. jej roku 1052 kanonizoval.

Sv. Wolfgang je v Německu velmi populární světec. I v Čechách a na Moravě máme kaple a kostely zasvěcené sv. Wolfgangu, v Krupce v Krušných horách, v Ostrohu u Chebu, v Hnanicích u Znojma aj.

Budete-li mít příležitost, vykonejte pouť k hrobu sv. Wolfganga a poproste ho o přímluvu za naši zem. Řezno je velmi pěkné město, které stojí za návštěvu. Leží něco přes 100 km od našich hranic - něco přes hodinu jízdy autem.

Podle J.Kadlece, Přehled českých církv. děj., pramenů z Internetu (Cath.Encykl., Kirchenlexikon aj.)

M.P.

Pánská jízda na severovýchod.

Ve dnech 26.8 – 30.8. se uskutečnila pánská jízda pěti svobodných a jednoho ženatého člena farnosti na Severní Moravu a do Polska. Akce se zúčastnili: Vítek Bobysud, Václav Dráb, Jaroslav Dráb, Ondřej Vaněček, Petr Křížovský a Honza Fridrich.

Na nádvoří kroměřížského zámku

První auto s osádkou Vítek Bobysud a Ondřej Vaněček vyrazilo v 18 hod z Košic poté, co se Ondřej rozloučil s milující a velmi přející manželkou a dcerkou. Cesta po D1 do Brna a do Kroměříže proběhla bez problémů. Ubytování zajistil Vítek Bobysud přes internet. Hotel jsme našli celkem bez problémů. Telefonicky jsme se ujistili, že druhá osádka vyrazila v cca 20 hod. Po prohlídce pokoje jsem zjistil, že není uklizený. Recepční se ani nedivil a tak jsme dostali dva dvoulůžkové pokoje. Pak jsme s Ondrou čekali při konzumaci Radegasta a tlačanky, až přijede druhá část výpravy. Přijeli asi v 11:45. Dali jsme si na recepci jednoho ne moc dobrého zubra a šli spát.

Ráno jsme šli na předem koupenou snídani, ale ejhle. Nikdo nás nečekal a číšník nás nechtěně zasměšl do nefunkčních vztahů, mezi restaurací a recepcí. Vše korunoval poznámkou, že pokud by neměl ten den svatbu, tak jsme bez pečiva. No nakonec jsme celkem dobrou snídani dostali. Pak jsme vyjeli do centra a začala prohlídka Kroměříže. Kromě kostelů, jsme si prohlédli zámek, degustovali místní víno a ochutnali čokoládu a pak jsme si prohlédli přilehlý anglický park. Následoval přesun na náměstí, kde jsme poobědvali a vyplenili krámk se sportovně výletnickými potřebami. Jen Honza utratil něco přes 3 tisíce a my ostatní jsme se též nenechali zahanbit. Obě prodavačky nás vyprovodily milým úsměvem a poklonou. Posledním cílem naší prohlídky byla zahrada ve francouzském stylu. Je opravdu nádherná. Po prohlídce už následoval jen přesun k autům a cesta do Ostravy. Hotel jsme v Ostravě-Vítkovicích našli bez problémů, ale rezervace nebyla zanesena v počítači. No nakonec jsme dostali místo třílůžkových dvoulůžkové pokoje a tak jsme na tom vydělali.

Večer jsme si šli prohlédnout Stodolní ulici, což je ulice, kde jsou pouze bary, restaurace, kluby s různou muzikou. No prostě doupe neřesti. Překvapivě zde bylo málo lidí, ale to bylo tím, že byly prázdniny a čtvrtek. Zakotvili jsme ve steakové restauraci. Čekal nás opravdový kulinářský zážitek, pštosí, klokaní, hovězí steaky, sušené švestky obalené slaninou, zapečené a sypané parmazánem a vynikající zákusky. Prostě mňam. Obsluha byla vynikající a i přinesené merunkovice, hruškovice, borůvkovice ze Spiše byly vynikající. Nakonec obsluha přinesla za odměnu jednu rundu grátis. Končili jsme okolo jedné hodiny po půlnoci někdo s Mochitem, někdo s Kuba libre a šli jsme spát. Ráno jsme opustili hotel okolo 9 hodiny a jeli jsme do centra Ostravy. Musím říci, že se centrum celkem zvedlo. Šli jsme okolo sídla stanice Noe, ale Václav Plíšek byl s rodinou na dovolené. Prohlédli jsme si hrad, který se dolováním propadl o 17 metrů a přesto stojí. Teda to co zbylo po 200 letech chátrání a třech privatizacích ze začátku 90 let. Až r. 2001 koupilo hrad město a opravilo ho. Pak jsme se vydali na oběd do našeho steak hausu a kromě dobrého oběda nás čekaly objednané lahve destilátů ze Spiše. Zaplatili jsme a vyrazili směr radnice, která má vyhlídkou věž. Zde byla průvodkyně a tak jsme se dozvěděli hodně o Ostravě. Muzeum hornictví jsme již nestihli a tak jsme vyrazili směr Krakov. Cesta okreskami v Polsku je opravdové martyrium. Do Krakova jsme dorazili za tmy a protože jsme ztratili vytištěnou mapu, jeli jsem poslepu. Nakonec jsme u pumpy koupili mapu a ochotný personál nám ukázal směr. Do hotelu jsme dorazili okolo 22 hod. Ráno jsme autobusem vyrazili směr Wavel. Fronta na lístky byla dlouhá a trvala cca 1,5 hod. Mezitím jsem si prohlédli katedrálu, pak reprezentační prostory a klenotnici se sbírkou zbraní. Všichni jsme toho měli tak akorát. A to jsme neviděli všechno. Pokračovali jsme prohlídkou kostelů a starého města. Na hlavním rynku jsme si dali pivo a pak jsme se rozhodli zajít na večeri. Cestou jsme viděli mnoho svateb. Nakonec jsme na radu místního kněze a řádové sestry zakotvili v jedné restauraci. Byl to velmi dobrý tip. Já jsem si dal studený

Krakov - Wawel

litevský boršč a kotletu se št'ouchanými bramborami a zelí s kapustou. Opravdu jsem se přejedl. A to nad stolem visely uzené salámy a uzená žebra. Dostali jsme nápad koupit si pivo a někde v parku s výhledem na Wawel ho vypít. No nebyl to dobrý nápad, protože v Polsku se nesmí pít alkohol na ulici. A tak náš nejvzornější člen Ondra byl lapen policií a dostal za pití pokutu. A protože jsme mysleli, že se ztratil, napadaly nás různé myšlenky, kam zmizel. A on chudák platil pokutu. Nakonec jsme se všichni sešli v autobusu a na pokutu jsme se Ondrovi složili. Večer jsme dopili alkohol, který jsme vezli sebou a čekala nás poslední noc v hotelu.

Po snídani jsme vyrazili směr Wieliczka, což je solný důl těsně u Krakova, kde se těžilo nepřetržitě 750 let. Opět zde byla fronta na vstup. Cca 1 hodinu. Prohlídka trvá cca 2,5 hodiny. Je zde 150 m pod zemí vytesaná kaple a veškerá výzdoba včetně obrazů je ze soli. Prostě nádhera. Doporučuji navštívit. Je zde též restaurace cca 150 m pod zemí a tak jsme si s Ondrou dali bigoš po polsku. Je to zelí s klobásou.

I nastal čas na návrat. Dálnice se opravuje a tak cesta do Ostravy trvala asi 3,5 hodiny. Cestou jsme utratili poslední zlatky a na cestě zpátky jsme se v Ostravě podívali na socialistický realismus, tzv. SOREL. Je to velká budova do půlkruhu, vedou v ní dvě silnice, kde jezdí i autobusy. Měla to být brána do socialistické Ostravy. Ale zůstalo jen u této jedné budovy. Honza spěchal a tak jsme se rozloučili. Já, Ondra a Václav jsme se stavěli ještě na večeri v jedné zapadlé hospůdce s velmi příjemnou obsluhou. Jídlo bylo velmi dobré a pak jsme už pokračovali do Prahy. Honza, Petr a Jarda dojeli asi v 23 hod a my v půlnoci.

SOREL

Výlet se velmi vydařil a jen doufám, že se naše slečny nedají zahanbit a dočteme se pro změnu o dámské jízdě do zajímavých končin.

Vítek Bobysud

OKÉNKO VÍRY

SVÁTOSTNÉ SLAVENÍ VELIKONOČNÍHO TAJEMSTVÍ

Slavení liturgie církve

Kdo slaví

233. Kdo je činný v liturgii?

Liturgie je dílem „celého Krista“ („Christus totus“), hlavy i těla. Kristus ji slaví jako Velekněz spolu se svým tělem, s církví nebeskou i pozemskou.

234. Kdo slaví nebeskou liturgii?

Nebeskou liturgii slaví andělé, svatí Staré i Nové smlouvy, zvláště Matka Boží, apoštolové, mučedníci a „veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků“ (Zj 7,9). Když ve svátostech slavíme tajemství spásy, podílíme se na této věčné liturgii.

235. Jakým způsobem slaví liturgii pozemská církev?

Církev na zemi slaví liturgii jako kněžský lid, v němž každý vykonává to, co odpovídá jeho funkci, v jednotě Ducha Svatého: pokřtění přinášejí sami sebe v duchovní oběť, posvěcení služebníci slaví podle svěcení, které dostali ke službě všem členům církve: biskupové a kněží jednájí v osobě Krista – hlavy.

K PŘEMÝŠLENÍ

„ Kdo opravdu chce, tomu není nic nesnadné, zvláště to ne, co má být vykonáno z lásky.“

Chceš-li, tak najdeš v každém způsobu života potěšení; hořkost, která je podle našeho mínění ve věcech obsažena, si děláme sami; ony věci by byly samy o sobě bez viny a velmi snadné, kdybychom před nimi neprchali a nedělali je svou nechutí vůči nim trpkými.

Aby nám chutnala práce, dala nám příroda jako koření **lásku**. To je veliké dobrodiní! S láskou nebude nic tak obtížné, aby v tom milující srdce nenašlo útěchu.

Jako dovede vynikající umělec použít pro své umění každý materiál, tak dokáže i milující člověk využít všeho ke svému prospěchu. Žádná událost nebude pro něho tak nepříjemnou, aby ji svou láskou nedokázal proměnit v příjemnou.

Naučme se milovat a nebude skutečně nic, čeho bychom se mohli obávat. Tímto uměním se srdce připravuje na nesnadné věci. Láskou se staneš nezranitelným bez jakéhokoliv podezření z kouzelnictví. Láska je tím nejsnadnějším a nejspolehlivějším prostředkem proti všem námahám a nesnázím.

G.Hevenesi: Jiskry sv. Ignáce. Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova, Praha 1993

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně